

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1-70 кор.

За границею.

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Подиноків число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунчини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламізації неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 30 с. від стрічки.

Апоні і Банфі.

(X) Ми вже передвчера коротко натякнули про нову програму проголошену в неділю гр. Апонім в Ясберені. Правду сказавши, не є се нова програма, але позаяк з єго давнішої програми не вийшло нічого путнього, отже треба було її обновити. Давніше мав гр. Апоні своє національне сторонництво, на чолі котрого міг він рішучо виступати. Одначе з того часу, як се сторонництво злучило ся з великою ліберальною більшістю правительственною, розсипали ся члени сего сторонництва, а міністерські впливи зуміли їх передом переманити до себе. Лише невеличка громадка остала вірною свому давньому проводирови. Із сею громадкою виступив він з ліберального сторонництва і утворив нове, а радше відновив національне сторонництво.

Великі політики звичайно змагають до того, щоби наостанку засісти на міністерськім фотелю. Гр. Апоні сидить уже більш як трийцять літ в угорськім соймі, дожив уже майже шістьдесятки, а якось не може добити ся міністерського фотелю. Він повалив не одно вже міністерство, але скоро опорожнились ся міністерські фотелі, засідав на них хто инший і се єго роздратовує. Гр. Апоні висадив з сідла бар. Банфію, Селя і гр. Куена-Гедерварого, а тимчасом розсід ся на президиальнім фотелю міністерськім гр. Тіса і здає ся довго ще не думає зробити місце Апоньому. Отсе є головна причина роздратованя гр. Апонього, що не уміють, чи не хотять оцінити єго заслуг, що не хотять оцінити єго ідей, з якими він виступав на адміністративній області, приписуючи собі всі заслуги.

Тепер отже виступає він з давньою програмою, котрій надав окрему обнову. Одноцільна, незалежна угорська держава національна, угорські прапори і герби, угорська службова мова і команда, окремиї угорський двір королівський, окрема угорська фляга, розділ цлової області,—одним словом все, що веде до відокремлення Угорщини.

Розглянувши ближше сі домагання, бачимо, що се все вельми похуже на програму, яку недавно проголосив також творець нового сторонництва барон Банфі. Гр. Апоні і барон Банфі ніколи не могли стерпіти оден другого. Але в ненависти до гр. Тіси були они однодумці. Бар. Банфі не може сего забути, що втратив міністерську президентуру, а гр. Апоні сердитий, щд єї не може ніяк добити ся. Одно і друге настроює обох проводирів політичних проти гр. Тіси.

Бар. Банфі має вправді маленьке лише сторонництво, але й за гр. Апонім не стоїть більш, як двацять. Але оба сторонництва разом можуть стати небезпечними, особливо при важних голосованях. Людовці є також непевні, а серед ліберального сторонництва є також певне число членів, котрі на разі стоять під правительственным прапором, як довго гр. Тіса має успіхи, але зараз єго готові покинути, скоро-б єму

повихнула ся нога. Вправді на разі цлової розділ і самостійність Угорщини видають ся неосяжними змаганнями, але якраз они добрі для опозиційних сторонництв, щоби їх підбадьорити, а бар. Банфі і гр. Апоні зуміють їх розогнити. Можна отже сподівати ся, що небавом буде гр. Тісі вельми горячо задля радикалізму экс-президента міністрів і экс-президента посольської палати.

Вибори в Брідщині.

(Допись з Бродів).

Вислід вибору в Брідщині і упадок п. Барвіньского заставляє нас подати вірний образ переходу виборів, щоби вся руска суспільність, а також і міродатні круги та розумніша і розважніша часть польської суспільности порозуміли, о скільки осягнули вороги наші ціль поваленем п. Барвіньского, одного з десятиох сецесіоністів. Отже мусимо найперше зазначити, що противники до послідної хвилі не мали надії повалити п. Барвіньского, а противно правибори виказали, що більшість виборців вийшла по стороні п. Барвіньского. Вибори відбулись переважно легально і лиш кілька внесено протестів, з котрих жаден не вістав уважлений. І так в Смільні вибрано неправно виборцем Івана Дребіча, бо він мешкає в Бродах на Фільварках, отже не мав права бути виборцем в другім селі. В Станіславчику замкнув ся кацап о. Стеткевич з кількома заупняками в салі вибору, а другий не впущено. В Лопатині правибори почались за скоро і т. д. До того не привязували однакж обі сторони великої ваги. За те агітація була дуже завзята против п. Барвіньского, посунена аж до безстыдности. От маленькі приміри до відомости Русинів, щоб знали, яка гниль є в нашім народі і до чого спосібні кацапи. І так: о. Франц Громадка з Смержева приїхав до Щурович і там перед шинком на ринку так сказав: «Голосуйте на виборців Поляків, бо вже час того др.. скинути». Се мало такий наслідок, що в день вибору 90 Русинів господарів явилось до вибору і вибрали одноголосно найчесніших виборців, котрі як скала стояли за кандидатурою сецесіоніста. Шайка вшехполяків, а то польський кс. Вітвіцький, др. Завадзкий і комісар скарбовий Макосіньский зі Щурович як шалені вганяли по жидях, скликуючи їх до голосованя, а заляість їх була така велика, що комісар Макосіньский канув цеголю за хлончиною, котрий сьміяв ся з їх заїлости. Не знаєт, що то стало б ся з таким комісарем, якби він був Русином, а Макосіньский буде здає ся воювати і дальше та ширити ненависть.

В Бариліві вийшли виборці не по мысли кацапів і вшехполяків, а тоді старий кацап о. Тарнавский, 75-літний чоловік, здобув ся на проповідь і сказав, щоби «сонце не світило на тих, що будуть голосувати за Барвіньским». Дяк о. Мосевича з Гав старобродських грозив: «не йди на збори Барвіньского, бо тобі голову побють».

Щоби понизити народовців перед народом, вмішали кацапи і справу релігійну, говорячи, що священники народовців переводять нарід на польську віру, бо правлять маєві набоженства, мають в своїх парохиях Апостольства Серця Ісусового і т. д., а священники народовці були ви-

ставлені на правдиве споневіряне за народну ідею. Вмішали і языкову справу, і кацапи голосно кричали, що Барвіньский вкрав йор і такі инші дурацтва, що народ обурювало.

А помагали в тім і вшехполяки, а секретар Німчевский обїзджав села, агітуючи против него. Серед того справляв маститий кандидат безпримірні попойки в Бродах, так для інтелігенції як і для народу, по котрих єго самого і єго кумпанів як колоди кладено на віз і відставлено на «место пребіваня».

Однакж мимо того шанси Еффіновича стояли але і ще три дни перед вибором говорено голосно, що Еффінович упаде, бо повітова організація одержала спис від організаторів Лопатинщини, Брідщини і Залозеччини, на основі чого обчислила за п. Барвіньским 149 голосів і кацапи та гаката помирніли, а навіть кацапи старались навязати pacta conventa на будуче, що здає ся було би і стало ся. Та нараз в суботу прибув емісар зі Львова, ексримінальник і quasi-редактор, а по відбутім «савещанію» рішено ся на розпучливий а безстыдний крок, котрий їм приніс побіду. Послухайте, який.

Отже о 10. годині рано в понеділок перед вибором, змобілізував Еффінович всю кацапську зволоч в Бродах, а також привіз з собою около 200 ріжних індивідуів і те все попоїв в готелю Гота. О год. 1. пополудні вже вся та зволоч волочила ся по Бродах, напастуючи всякого, кого підозривала, що симпатизує з п. Барвіньским, так що навіть місцеві Русини вважали за відповідне не показуватись на улиці. Від год. 7. вечером розпочалась правдива оргія. Виборців шарпано, ловлено і тягнуно до готелю Гота, де о. кандидат з Демяньчуком та повітовими махерами справляли ся дуже гарно. Хто там раз понав ся, той вже тверезий не вийшов. О 11. годині в ночі в готелю Гота, був такий образ: на подвірю попід стінами і возами сиділи п'яні люди, а коло них миски з сиром і дреглями. А що хрунь не міг до того нагнути ся, то ледви рукою протягав по сир та дреглі і так обкидали себе хруні сиром, що виглядали всі як нелюдські створіння. А за той час платні агенти та зволоч, волочила ся по місті, нападаючи людей, так що одного священника о. Ричара мусіли виборці боронити перед п'яними посіпаками. Взагалі стыд і ганьба, що священник допровадив до такої деморалізації і то в хвили, коли треба було підперти сецесію послів одноголосно.

А вже соромом покрили ся кацапи в день виборів. Уже о 6. рано припровадили перед староство спиту через цілу ніч зволоч, між котрою було звиш 400 (чотиреста) посіпаків. Се не жарт, так що сам ц. к. староста упімнув о. Еффіновича, щоби радше повів тих людей до церкви, де би опамятались, та протверезились, бо не давали нікому перейти дороги. Поміж ту голоту увивав ся п. Ценьский, стискаючи руки селянам, Демяньчук, Еффінович, Носевич, Німчевский та безліч жидів факторів з польськими ксьондзами Кубішталею з Лопатинна, Цивіньским, та нашими кацапами, як Власенко, сотрудник з Пониковиці, хотай не був виборцем, Бутринський з Черниці і другі. А яка була нахальність і безличність сеї кацапо-польської спілки, свідчить отсей факт: О. Ричар підійшов близько товни, шукаючи за своїм отцем, селянином. До него зближив ся єго шкільний товариш, о. Власенко, йдучи попід руку з Демяньчуком (!!) і привитав ся до о. Ричара. О. Ричар не конче був рад з

товариша, видячи его в обіймах з Демяньчуком, але якже відречи ся товариша... і подав руку. На те забажав і Демяньчук представити свою чесну особу, але о. Рицар цофнув руку, кажучи, що Демяньчук не може мати претенсії, щоби ему священник подав руку. І щож скажете на те, що о. Власенко напав за те свого товариша о. Рицара, голосно его зневажаючи, а за ним і пана зволоч почала гавкати і свистати... зневажаючи публично в сей безпримірний спосіб о. Рицара.

О 9. годині виборці вступили до салі і на диво побачили Демяньчука поміж собою. О. Герасимович звернув голосно увагу ц. к. Старости на се, але ц. к. Староста сконстатував, що Демяньчук має повновласть на голос титулом карти легітимацийної віриліста. Треба знати, що Демяньчук уставив ся коло самого вікна голосування, а коло него штаб о. Бутринський, о. Губатий, Еффінович, і помагали при голосованю, через що п. Барвіньский головно перепав. Найперше, що Залозеччина голосувала з початку і дала Еффіновичеві 70 голосів, а Барвіньскому 16, дальше, що штаб коло вікна черпуєскв виборців через свої руки, а також і се, що на дворі остало еще буквально три рази стілько посіпаків, що виборців, і они всілякими аргументами переконували виборців на команду Демяньчука. Цікаве показалося, що о. Герасимович був в праві, жадаючи видаленя Демяньчука з салі. Бо коли прийшла черга на него під ч. 220, побачив ц. к. Староста, що карта легітимацийна і повновласть не мають підпису двох свідків і віддалив Демяньчука від голосованя. Демяньчук кинув ся за свідками, але свідки Поляки відмовили підпису, аж найшов ся о. Бутринський, що поклав своє чесне імя яко свідок Демяньчукови, хотяй не бачив цедуючого. Отче Бутринський, виж такий мораліст, ви підписали пашквіль на ц. Барвіньского, закидуючи ему неправдиві проступки, які заперечила, «Руска Громада», а що ви вчинили сим підписом, не демократизацию народу, а може і ще що гірше! Гей виродні сини Руси України, гірше Ляха Матір розпинаєте. Так упали ми, брата Русини, бо більшість або неголосувала (28) задля терору або пійшла на противну сторону проти своєї волі. Десятки виборців плакали, видячи таку безличність, а инші з обридженем виїшли з салі. Осуджували нераз вибір п. Барвіньского, але такої нечести в Бродях еще не було.

Що було по виборах, аж сором писати. Еффіновича везли п'яниці як варята по місті і завезли до салі Towarz. Szkoły ludowej на п'ятику. По місті валились п'яниці, на поліції спали п'яниці, а наш кандидат-посол з Німчевским бенкетували до пізної ночі. Радуй ся Русе брощка, маєш личко за ремінець. Добре, що Ексц. Митрополит случайно не поїхав в Залозеччину... не мав до кого їхати!

Виборець.

„Січи“ а наша суспільність.

(Ковець).

А тепер розберім другу квестію: як представляє ся справа «Січий» що-до практичної сторони?

Про недостаток самого пожарництва, яке управляють «Січи» без фахових інструкторів і одноцільної організації, не будемо тут говорити, бо се вже досить основно було порушене в згадуваній вже статі про «сокільські Січи». Але застановимо ся тільки, чи се практично перти за Січами «на злість» не тільки Полякам, але і адміністраційним властям, та на перекір своему власному, аналогічному товариству «Сокіл» і читальням «Просвіти»? Лист о. Рогожинського який ми оголосили оногди, є в тім згляді вельми характеристичний. Бо автор не тільки наводить дотичне місце «Зорі», де др. Трильовский звиває населенє до закладаня «на перекір» намісникови «Січий» в кождім селі, але і сам признає ся, що его кортить «на злість гавкати» обповіти «Січ», хотяй у него самого деякі сумніви против неї виривають несвідомо, майже інстинктовно.

Для ілюстрації наведемо примір в історії польского «Сокола», против якого, при его заснованю, виступили польські шовіністи, доказуючи, що він добрий для Чехів, але для Поляків

є замало самої гімнастики, они мусять навязати таку інституцію до своєї минувшини. І в конкуренції до «Сокола» завязали були тов. «Бяли оржел», який тільки назвою ріжнив ся від попереднього і польскими титулами своєї старшини. Зразу «Бяли оржел» потягнув до себе всі горячийші одиниці; при «Соколі» остало заледви кількнайцять тихих, розважних, а працювтих членів. І от що бачимо по трицяти літах: з «Бялого орла» не остало ні сліду, а «Сокіл» розвинув ся до могутньої організації.

Nil novi sub sole — як бачимо і справа з «Січами» є новиною тільки у нас, а певно, що так само і у Чехів їх «Сокіл» не повстав відразу без шовіністичної опозиції. Але як тоді там, так і у нас тепер правительство не допустить до розвельможненя такої організації, яка штучно лучить в собі военні традиції минувшини з культурними цілями теперішности. Така злука в очах правительства буде завжди підозріною, небезпечною і спонукає его до утруднюваня на кождім кроці ствованя організації, коли не до яких репресалій.

А бажати борби для борби, без вигляду на реальній успіх, можуть хіба ті політики розпуки, у яких стало аксіомом: чим гірше тим ліпше! Вирочім успіхи будуть, та тільки уємні. Бо нарід, бачучи безуспішність сеї борби, попаде в недовірчність у власні сили, в знеохоту до реальної праці. Складати на всіх точках безвиглядні труди і жертви, навірять ся хотяйби як патріотичному населеню. Напротив від розвитку і зросту основаної спільними силами інституції всім додає бодрости і спонукає і собіж причинити ся до єї добра. Се бачимо на нашім «Соколі», котрий як лавина разом зі своїм зростом чимраз більше захоплює і одушевляє людей.

Однак можна би тут замітити, що прецінь зараз на Буковині «Січам» не робить правительство жадних труднощій і они розвивають ся на причуд гарно. Що правительство не зразує ся там козацкими назвами, се тільки доказ, що пересвідчене про цілковиту льояльність і безвечність «Січий». Але се може бути льояльність євнуха, яка не в силі витворити небезпечности. В такім разі се не комплімент для «Січий», бо з них остала ся хіба пуста назва, яку так само могло би заступити імя: «Сокіл», чи «Сила», чи «Бердо!» — без профанації історією освячених ідей.

Вкінці мусимо еще згадати про лист о. Чубатого, який дав початок до сеї полеміки. Хотяй ми не годимо ся з остаточним его висновком, завзиваючим до борби против «Січий», то однак що до піднесених там замітів він був тільки повірно безосновний, як се хоче мати «Діло». Правда, що головну вину повосив тут академик Антошко і о. Чубатий так само міг би був виступити против читальні, «в котрій — по словам о. Ч. — приоставав ся Антошко вечерами і ширив свої вільнотумні науки-недоуки, але нігде правди діти, що «Січ» під проводом Трильовского стала синонімом радикалізму, тож і немов надає санкцію узурпаторским затіям всяких таких Антошків. Дарма, що деякі священники самі закладають «Січи», — «Трильовский чигає на них як той лис» — каже прихильник «Січий», о. Рогожинський в другім листі — і скорше чи пізнійше опанує їх, чи то використувуючи слабі сторони і похибки організатора, чи то по его уступленю з парохії. Також одержали ми ще і третє письмо від о. Повеля, яке може стати доказом, що «січові козаки» не вільні від романтизму і придають за широкі границі тому товариству.

Отже наш остаточний вислід буде такий, що хотяй вповні виявила ся безосновність нагінки на «Січи» і алярми про «косівські бунти», хотяй уважаєм за шкідливе, щоби ми самі виступали против «Січий» і тим способом в очах варода наче осуджували власну свою історію, то однак форсувати основуванє «Січий» є непорядно і непрактично. Найліпше буде примінити ся до завзиву д-ра Трильовского: оставмо «Січи» єму самому, а самі стараймо ся з тим більшою ревностю за читальні «Просвіти» і «Соколів», тоді певно для радикальних генералів не стане війська...

Япаньско-російска війна.

В наших статях з поля битви була кількденна перерва, оправдана тим, що звістки звідтам полягали на очевидних видумках, а доходили часом аж до несмаку. І так телеграфовано, що Япанці замовили великі скількості муки в Америці з шеститижневою доставою вже до Порт-Артура, який до сего часу буде находити ся в їх руках. Також мали Япанці — після англійських донесень — запитувати в Пеквіні, чи там приготовані на се, щоби по здобутю Порт-Атура, Владивостока і Харбина, Китайці завяли Манджурію, чи може она має остати ся в япаньській окупації? На балтійську флоту також вже найшли спосіб. Якпійсь япаньский капітан винайшов вибухову матерію, яка в силі за одним стрілом знищити і найбільшу флоту. Окрему флотілю з такими набоями вишлють Япанці против надпливаючої балтійської флоті і знищать єї, заким еще доплине на жовті води. Такими і подібними вістками виновнювали часописи місце, призначене на війну, в часі, коли з відтам не було жадних. Однак бездільність була тільки позірна. Війска Куропаткина почали були вже окружати Курокого і падто доскулювати єму так вічними алярмуючими навадами, як і відбиванем транспортів. Тож він рішив ся двигнутись наперед, спративши цілий місяць на вицікуваню, чи Куропаткин не спокусить ся виїти зі свого укріпленого табору. Армія Курокого іде в чотирох колюмнах через хребти гір, які відділюють Фенванчен від Ліяоянчу. Ліве крило сего розкиненого походу вже стрінуло ся з війсками висланого на полудне ген. Стакельберга і силою своєї чисельної переваги примусило Росіян до цофаня. Однак замітне при тім, що Япанці були примушені обходити праве крило Росіян, так що тих звязь Ліяояном не перервана, а їх цофане може лежати в пляні Куропаткина, який бажачи розстріляти сили Курокого, старає ся рівночасно задержати свої у тісній злуці. Слідуючі дни мусять привести ряд далекосяглих подій, а тих днів вже небогато, бо вже небавом наступить в Манджурії слітна пора, яка зупинить всякий рух в полі.

Нові вісти.

Генерал Куропаткин телеграфував до царя 14. червня: Коло Вафанкао відбула ся 14. с. м. борба з неприятелем, котрий числив 2 дивізії. Страти по нашій стороні слідуючі: згинули: командант I. полку східно-сибірских стрільців полковник Хвастунов і полковий адютант поручник Драгослав Надоштинский. Ранені: Генерал Герігросс і капітан генерального штабу Кроніцкий. Дальше полягло або віднесло тяжкі рани 20 офіцірів, котрих назвиска на разі незвісні і 311 вояків. З сего числа припадає на 1. полк стрільців 12 офіцірів і 200 вояків, на першу бригаду артилерії 6 офіцірів і 50 вояків. Ніч манула супокійно. Дня 15. червня о год. 2. над раном тревав через короткий час карабінний огонь біля стійок нашого правого крила. О год. пів до 6. рано розпочав неприятель гарматний огонь на наше праве крило. О год. 5:30 розпочав ся також огонь і на лівім нашім крилі. Перед тим о год. 5. рано, спостерегла наша кінниця на полудне від Пафанчен значні відділи неприятельскі против нашого правого крила. Япанці звернули огонь на нашу кінницю, котра станула на горбах між Пафанчен а Люнкао. Около години 6:30 рано розпочав неприятель в силі одного полку піхоти враз з гарматами атак на наші війска, що уставили ся між Пафанчен а Люнкао а заразом звернув на наше військо сильний гарматний огонь. Тому ген. Стакельберг вирушив з частиною наших сил до атаку, обходячи праве неприятельскє крило між Вафанку і Гуїн. Другу частину свого війска вислав проти неприятельскої піхоти. Около год. 10. передпол. неприятель, маючи бригаду піхоти, батерію артилерії і кінницю, розпочав борбу з нашим правим крилом і відперши наш відділ кінниці, хотів обійти праве крило нашого становиска. О год. 11. в ночи ген. Стакельберг сконцентрував наші резерви, щоби перешкодити неприятелеви в єїй роботі.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. Доротея, Маркіяна; рим.кат. Марка і Маркеліана. — В неділю: руско-кат. Іларіона, Вис.; рим.-кат. Герв. і Прот.

— **Товариство прихильників української літератури, науки і штуки** оголошує вакаційні курси, котрі відбудуться в днях 23. червня до 20. липня як систематичні курси наукові у Львові, в великій сали готелю Belle-vue. Перша се проба у нас таких систематичних курсів на ширшу скалю, приватної висшої школи. Супроти того, що організація університетських курсів займала нашу суспільність в останніх роках дуже живо, повинні ці курси збудити живе зацікавлене у нас, о скільки — розуміє ся — серйозне і щире було те зацікавлене високою національною освітою. З сего погляду успіх цих курсів може бути фактом дуже знаменним для нашого культурного життя, як доказ дозрілості справи національної висшої школи, не кажучи вже, що усіх сеї першої проби буде певно тільки початком організації дальших і ширших курсів того рода. В кождім разі Товариство прихильників української літератури, науки і штуки, винаймаючи для цих курсів одну з ліпших саль у Львові, поставивши ся о різнородну й інтересну програму курсів і стягнувши до них кілька найліпших наших наукових сил, зробило все, що залежало в данім разі від него. — Програма: Проф. Грушевський буде викладати огляд історії України-Руси; др. І. Франко огляд історії української літератури від найдавніших часів до кінця XIX в.; др. Хв. Вовк українську етнографію; проф. К. Студинський прочитає серію викладів про культурний рух в Галичині від виступу М. Шапкевича до 1860 р.; Мик. Ганкевич серію викладів з новітньої історії західної Європи; проф. С. Томашівський про угорську Русь; проф. Ів. Раковський про онто- і філогенезис чоловіка; проф. А. Кримський про етнографію і фольклор. Інші курси будуть оголошені пізніше. Виклади будуть читати ся від 8 до 11 або 12 години рано що дня, з виїмком неділі. Вступ за записками, причім одержать ся і детальну програму. Зголошувати ся по них можна до члена комітету, що займає ся урядженням цих викладів, д. Волод. Гнатюка, в канцелярії Н. Товариства ім. Шевченка в днях 20, 21 і 22 с. м., від год. 9 до 11, пізніше також до інших комітетових (комітет: М. Грушевський, М. Грушевська, І. Франко, В. Гнатюк). (Адрес Товариства прихильників української літератури, науки і штуки — Поліньського б. Старшина: М. Грушевський голова, І. Франко містоголова, В. Гнатюк секретар, М. Грушевська скарбник).

— **Вписи до І. кл. приватної женьської гімназії** з правом публичности у Львові (Хорунщина ч. 17—19) відбудуть ся в передферіальнім речинці в днях 27. і 28. червня від 3 — 5 год. попол. в канцелярії заведеня. Вступний іспит до І. кл. відбуде ся в п'ятницю, дня 30. червня від год. 3. попол. Іспити приватні з І і ІІ кл. відбудуть ся дня 4. липня, письмени від год. 8. рано, устні від год. 3. попол. — Як зауваємо, задумує дирекція при більшим числі учениць Русинку ввезти також науку релігії гр.-кат. обряду. Оплата була би в такім случаю підвищена о незначну квоту місячно.

— **Спека і посуха** зростають щодень. Зі всіх сторін напливають до нас наріканя рільників на нове нещасте. Головно відчувають се дрібніші рільники. Ще добре держать ся лише озимина; ярі збіжа марійють, бо розвій їх цілковито здержаний. Бараболі і капуста цілком не удадуть ся; дeneбудь посаджено бараболі, пропали цілковито в розпаленій землі. Капусти цілком не саджено в багато околицях, бо не мож було прямо єї садити в землю, що представляла ся немов розпалений попіл. Паша для худоби по луках вогоріла. Дeneбудь кинути оком всюди суха і попукана від сонця земля, ріки висихають. Дністер виглядає немов малий потік. Нещасте отже є вже фактом, а буде ще більшим, бо загрожує вже і озимині. Вчора почав барометр трохи опадати, є отже ще надія, що десь днесь або завтра впаде дощ і спасе бодай частину хліборобської кривавиці від цілковитої руйни. В багато церквах заряджено молитви в просьбою о дощ.

— **Апеляційна розправа** против руских академиків за звісну аферу з кс. Фалком покінчила ся вчора. О год. 6 по полуд. президент апел. сов. Сопотницький відчитав вирок, засуджуючий Франца Йосифа Марисюка на 7 дів арешту з заміною на грошеву кару 35 К; Николу Бабина на 10 дів арешту з заміною на 50 К грошевої карі; Альфреда Словицького на підставі § 314 на 5 днів арешту з заміною на кару грошеву 20 К; Йосифа Насельського на 5 дів арешту з заміною на кару грошеву 25 К. Що-до інших апелляційний суд не увагляв відклику прокуратора. Так отже підвищено всім засудженим на тамтій розправі не лише час в'язниці але і кару грошеву, а крім сего засуджено Йос. Насельського, котрого при попередній розправі цілком увільнено. Кошти карного поступованя мають покрити обжаловані.

— **З Львівського Бояна.** Чистий дохід з попереднього духовного концерту 221 К 30 с, що був призначений на добродійні ціли, розділив видлі Бояна так: для рускої лічницї на руки д-ра Озаркевича 100 К, для руского Інститута музичного 59 К, на будову церквей для тов. ап. Петра і Павла 22 К 30 с, для муз. бібліотеки рускої Бурси 40 К (вартість нот). Для бідних учеників всіх гімназій роздано безплатно 50 білетів, а для тов. «Труд» 50 білетів за знижкою о 10 К. Всім жертводавцям, що при нагоді концерту зволіли зложити наддатки на добродійні ціли, сердечне Спаси-Біг! — **Р. Заршувський**, голова.

— **Засуд на смерть.** Вчора покінчила ся в Петришля карна розправа против Фр. Пельца і Якова Зембона о скритоубійчий морд, виконаний на арендарях Енглях в Хлопничах. Обох обжалованих засуджено на кару смерти через повішаня. Перший має бути повішений Пельц. Оборонці внесли відклик.

— **Пожари.** З Золочева доносять нам, що в четвер над раном вибухнув огонь в жидівскім домі при улиці, яка веде до Сасова. Згорів лише дах. На щасте не було вітру, бо в противнім случаю могло прийти до великої катастрофи. Названий дім стояв між старими жидівськими домами, побиваними перегилими драгницями; а недалеко находить ся військовий магазин солони і сіна, що було би немалим жиром для огню. Скоря поміч пожарної сторожи і близькість води помогли до сейчасового погашеня огню. — В Петербурзі згорів оноді літний театр «Олімпія». На щасте огонь повстав коло 1. год. в ночи, коли як-раз виїшла вже публіка. Театр згорів до тла.

— **Справа наслідника престоло** в Угорщині. Підчас нарад над бюджетом в угорскім соймі, поставив п. Польові внесенє, щоби наслідникови престоло архика. Францови Фердинандови зложено офіційально желаня з причини, що уродив ся єму син. На се забрав голос гр. Тіса і в довшій промові виказав, що угорське правительство противить ся сему внесеню, мотавуючи становище своє тим, що уродини сина мали би тоді правно-державне значінє, если би сей син мав як-небудь права до престоло, а в сїм случаю ся евентуальність є виключена. Вправді угорське державне право не робить ріжницї між суружєм морганатичним і з правої руки, але після прагматичної санкції право до престоло мають лиш архикнязі. Оба сини архика. Франца Фердинанда не є архикнязями: 1) шієля габсбургского домового права, 2) отець їх зрік ся сего присягою. Тому то бачать гр. Тіса в сїм внесеню лишє бажанє викликания неприємностей і обнизити повагу, з якою відносять ся всі до особи наслідника престоло. Особи самого наслідника престоло, або єго родинних відносин, не позволять він втягнутї до партійно-політичних цілий. По дискусії відкинено внесенє п. Польовіого.

— **Чеський сойм** з причини обструкції Німців відложено вчора найвищим розпорядженням. Заразом доносять, що маршалок чеського сойму Юрій кв. Льобковіц має уступити. Вправді Німці бажали сего горячо, але як з певняють «Narodni Listy», кв. Льобковіц не схоче учинити задосить бажаню Німців.

— **Положенє нотарів.** Німецький дневник «Die Zeit» поміщає простору статью о біді нотарів в Австрії. Стата виказує, що стремління правительства до сего, щоби подешевіла правна поміч, дальше зменшенє числа промислових і торговельних оборотів ведуть прямо положенє нотарів в Австрії до економічної катастрофи. Доходи нотарів обнизаять ся в так грізний спосіб, що введовзі зачислати їх будемо до т. зв. пролетаряту інтелігенції.

— **Іспит зрілости** в польській гімназії в Тернополі відбув ся під прсводом радника шк. д-ра Фр. Майхровича від 6—16. червня с. р. До іспиту зголосило ся 56 учеників звичайних і 4 екстерністів. Іспит зложили: Бачинський В., Бартош О., Цегельський Е., Фішер Г. (з відзнач.), Брикович С., Тесля С., Мацішевський Б., Еккерт Ст., Фляшнер М., Грінгорн Г., Міллер Н. (з відзнач.), Рапапорт Я., Ляндав М., Нуссбавм М. (з відзн.), Воль Г. (з відзн.), Сабуда Е. (з відзн.), Шляйхер М., Шор Л., Струтинський В., Шварцман А., Блявштайн Л. (екст.), Гейне Т. (екст.), Байрак М. (з відзн.), Белзмер Я., Юзьвяк М. (з відзн.), Лайблінгер М. (з відзн.) Бучковський І., Думка Г., Фрід І., Кофлер З., Шуст Л., Максимович К., Папоріш М., Казновський М., Кон К., Корніцький А., Рогошевський І., Сосінський А., Лімановський А., Сіркес Й., Світтал Е., Вітошинський М., Тимчак П. Позволено поправити іспит по феріях 12. На рік репробовано 4.

— **Дезерція в Росії.** Вчера придержала поліція на краківскім залізничім дворці двацять кількох жидів в віку від 18 до 40 літ. Всі будуть пописані, будуть резервісти і утікають з Росії перед мобілізацією. Придержані твердять, що подорожують цілком легально і їдуть до Америки, де мають сімю. Походять з губерній житомірської, подільської і мінської.

— **Кроваві заворушеня в Варшаві.** В понеділок дня 13. с. м. повстав коло год. 9. вечером огонь в варшавській фабриці фірми Л. Шнісс і Сп., що лежить при улиці Грибовській. Сю дільницю замешкують головно робітники, тому то і при огни зібрало ся їх вельми багато. Низші поліційні урядники заховували ся при удержуваню порядку трохи нетактовно, а навіть один ударив робітника ручкою шаблі, так що сей упав на землю. Се було причиною кровавої уличної борби поліції з робітниками. На вид надаючого товариша, робітники кинули ся на поліційанта і потурбовали єго так, що сей в дорозі до шпиталя віддав духа. На поміч заатакованим поліційантам прибули інші поліційанти, а також пів сотні козаків. Робітники не подали ся назад, але пристрасть змогла ся у них ще більше. На нещасте недалеко лежали купи каміня, призначені до брукованя улиці. Посипав ся град каміня на козаків. Ціляли добре, бо кількох козаків злетіло з коний. Відозвали ся оклики: Проч з царатом! Най живє свобода! Просте уличне заворушенє перемінло ся в протиправительственну політичну демонстрацію. Козаки подали ся в зад Зателефоновано по військо, котре прибувши коло пів до 12. год. в ночи, дало дві салви. По першій вистрелі появиля ся в вікні сусіднього дому старушка з сином. Обоє стали тяжко ранені карабіновими кулями. Про остаточний вислід годі ще щось певного сказати; після дотепершних вістий ранено або убито 8 робітників. По стороні поліції мало упасти трупом 8 осіб, а ранених є коло 30 людей, крім сего зранено кількох членів ратуноквого відділу.

— **Замкненє духовної семинарії в Кутаїсі** на Кавказі. «Кавказ» доносить, що на підставі розпорядженя петербургского Синоду, замкнено духовну семинарію в Кутаїсі. Семинарія вступувала заледви 10 літ. Высший церковний заряд виказав в сїм часі велике заняте сям заведенєм. Духовенство церкви і православні парохияни були цілком вільні від всяких тягарів на школу, удержувано єї виключно державними средствами. На кождого студента видавало правительство 1½ разів більше, чим в Росії. В семинарії учило ся 170 елзів, переважно тубольців. Замкненє здасть ся є наслідком пересвідченя про безхосенність сего заведеня, котре за дорогі гроші не достарчало відповідного числа прихильників для правительства тубольців. Настрій на Кавказі є тепер сего рода, що революційні круги розширяють ся там шораз більше. Російські часописи, як «Новое Время», «Масковскі Ведомості», «Свет і інші виваяють правительство, щоби оно розоружило чимборжій тубольців і тим підбило вікнці цілковито Кавказ.

— **Страшна катастрофа.** З Нового Йорку доносять, що підчас маївки дїтній з лютеранської німецької школи лучила ся страшна катастрофа. Діти поїхали на прогульку кораблем «Генерал Слюкун». Підчас їзди повстав на кораблі пожар. Огорнув так скоро цілий корабель, що не було навіть часу спустити ратунокві човна. Скали, між котрими перепливав як-раз корабель, спинили свободний рух. Коли вікнці корабель доїхав до берега, запав ся поміст. Згинуло 500 осіб, переважно дїтній.

— **Уже виїшли: „Проповіди на сьвята і неділі цілого року,** написав о. Петро Білинський, парох в Зарваниці. Часть II. Можна дістати по ціні 3 корони у автора, почта Вишнівчик, в книгарні Ставропігійского Інститута у Львові, в книгарні п. Яблоньского в Тернополі і в книгарні п. Добошиньского в Станиславові. (3—5)

Наука, штука, література.

— **Промінь,** суспільно-науковий орган руско-українського учительства ч 12 містить: З сучасної хвилі. — Вибори до бук. сойму розписані. — Темні сторони народного шкільництва в Галичині. — Герберт Спенсер. — Реформа вихованя. — Весична. (Адреса редакції: Вашківці в. Ч. на Буковині).

Телеграми

з дня 17. червня.

Відень. Conservative Congress доносить, що кабинет д-ра Кербера задумує розвязати державну раду і то навіть не скликуючи єї ще раз в осени, щоби ствердити неможливість правильних нарад. Вже тепер можна предвидіти, що державна рада в осени не буде функціонувати правильно. Правительство має ще засягнути інформації у провідників більших сторонництва, чи на случай, коли би устала чеська обструкція, не знайшла би ся в раді більшість в цілі ухваленя воєнних видатків, апробованих вже в деле-

гациях. Если правительство переконае ся, що на таку більшість не може числити, розв'яже державну раду без її попереднього скликаня. За разом має бути розв'язаний і чеський сойм.

Берлін. Програма побуту короля Едварда VII в Кільонії вже затверджена. Англійський король забавить там 4 дні. Дня 24. с. м. прибуде король Едвард VII на своїм кораблі «Вікторія» до Гальнава, де повітає его дїсар Вільгельм на своїм кораблі «Гогенцолерн». Відтак удасть ся Едвард на поклад німецького корабля, на котрім зберуть ся всі офіцери німецької ескадри. Вечером відбуде ся на «Гогенцолерні» великий бенкет, на котрім зрванжує ся д. 26. с. м. англійський король на своїм кораблі. Великі морські перегони пічнуть ся д. 26. с. м. рано і потревають аж до 29. червня.

Конкурс.

Комітет Бурси Руского Товариства педагогічного у Львові (Вірменська ч. 2.) розписує отсим конкурсі на прїняте питомців до Бурси товариства на рік шкільний 1904/5. Прїямати ся будуть ученики гімназїяльні, сини членів Руского Товариства педагогічного.

Услїва прїнята є:

- 1) Батько (опікун) петента мусить бути членом Руского Товариства педагогічного. — 2) Кождий питомець мусить бути зовсім здоровий, що потвердять оглядини лікарські з початком року шкільного. — 3) Комітет бурси прїйме лише добрих і пильних учеників, котрі дають повну за поруку, що скінчать гімназію. — 4) Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату за сина (найменше 15 К місячно). — 5) Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар в сумі 2 К. — До поданя о прїняте долучити отже треба: 1) Свїдоцтво шкільне петента з послїдного шкільного року 2) Декларацию, в котрій батько (опікун) ученика зобов'язує ся виразно умовлену суму за поміщенє сина в бурсі кожного місяця точно і з гори платити. 3) Свїдоцтво убожества.

Кождий прїнятий питомець має привезти з собою: 6 пар біля, 4 простирала, 2 пішєвки, 12 хустинок, 6 пар шкарпїток і 4 ручки, подушку і коцик або ковдру до накриваня, порядне одїне, плац і дві пари обуви. Кожда штука біля має бути виразно назначена. — При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед зарядом, що все потрібне має, а если би не було все в порядку, може наразити ся на прїняте в послїдній хвили. Всі питомці є обов'язані користати з науки сльїву, а старші також з науки язика французького і стенографії. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя. Поданя адресовані до: Комітету бурси Руского Товариства педагогічного у Львові, ул. Вірменська ч. 2, треба подати найдалше до 1. липня 1904. — Всі бувші питомці мають також ввєсти поданя.

У Львові, дня 25. мая 1904.

Комітет Бурси Руского Товариства педагогічного.

Надіслане.

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

„Тревоги автора і видавника“

(умористична подїя з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслава» та в обох руських книгарнях у Львові.

Цїна примірника на велїновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Товариство „Просьвіта“ у Львові

підняло ся в сім році виданя, якого потреба для всеї нашої суспільности дуже діймаючо дає ся відбувати. Іменно під редакцією голови Товариства «Просьвіти» проф. Юліана Романчука мають видавати ся твори наших найзнаменитших письменників в цілі їх спопуляризованя. Перша книжка, яко том I. «Рускої письменности», обнимаючий твори Котляревского, Артемовского-Гулака (межи ними і зовсім ще незнані) і Гребінки, з портретами і короткими житєписами авторів вже появил ся і уродо ся в гарній оправі по 1 кор., в найгарнійшій оправі 1-50 кор. На пересилку поштовою долучити треба 30 сот. більше. Висилає ся тільки за попередним надїсланєм грошїй або за побранєм поштовим (Nachnahme).

Позаяк наклад вносить всего 3000 примірників, проте просимо спїшити ся з замовленями.

Дстати можна в Канцелярії Товариства «Просьвіти» у Львові, Ринок 10.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

СВЕРЖУХА

комедія з сільского

життя в 3 актах

Цїна 60 сот.

З життя схоплєні типи, погідна веселість і простота сценічної обстановки чинять сю комедию дуже пригідною до вистави навіть для менших аматорських кругів.

Набути можна в Ставропільській книгарні у Львові.

Розклад поїздів залїзничих обов'язуючий від 1. мая 1904.

(Прїїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від 1/2—3/4), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуща, Делятина (чер. Коломино 1/2—3/4 вкл. в нед. і свята), Керезмезе (1/2—3/4 вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Копичинєць, Гусятин, Чорткова
6:46	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одес, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща	8:25	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Закопаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освєнціма
8:10	з Станіслава, Жидачева, Потутор	8:40	до Лавочного, Хирова, Калуща, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Баршави, Праги, Закопаного через Краки, Мезельборча, Пешту	9:30	до Белзїя, Сокала, Любачева
10:02	з Стрия, Борислава	10:35	до Тернополя, Потутор
10:21	з Рїшева, Любачева	10:45	до Черновцїв, Делятина, Заїцк, Новоселїцї
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посл. до Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Копичинєць, Чорткова, Залїцк, Гусятин
1:10	з Лавочного, Калуща, Хирова, Борислава	2:45	посл. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуща, Жидачева, Чорткова, Вишнїцї, Керезмезе
1:30	посл. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Рїманова, Івонїча, Сянока, Хирова	2:55	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Закопаного
1:40	посл. з Іцкан, Чорткова, Калуща, Залїцк, Кїцмана, Новоселїцї (через Жукку, Вишнїцї)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлї (від 1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.), Ходорова, Калуща
2:30	посл. з Підволочиск, Одес, Київ, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинєць, Козови	3:30	до Рїшева, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлї (1/2—3/4 вкл.), Сколього (1/2—3/4 вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:30	з Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Грималова, Потутор, Залїцк, Гусятин, Іваня пустого, Скали, Копичинєць	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освєнціма	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселїцї і Сучави	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуща
6:00	з Белзїя, Сокала, Любачева, Рави рускої	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посл. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івонїча	9:00	до Підволочиск, Київ, Одес, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, (Жидачева 1/2—3/4 вкл.) Гусятин, Керезмезе, Калуща	10:05	до Перемїшля (1/2—3/4 вкл.), Хирова, Н. Заїрїя
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Вроцлава, Варшави, Праги, Освєнціма, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Залїцк, Делятина, Сучави
10:00	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Вроцлава, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Скали, Іваня пустого, Гусятин	11:05	до Підволочиск, Бродів, Копичинєць, Грималова, Іваня пуст., Скали, Гусятин, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуща, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посл. з Іцкан, Яс, Царгорода, Жидачева, Залїцк	12:45	посл. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Закопаного, Н. Санча
2:31	посл. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	2:51	посл. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від 1/2—3/4 вкл.), Сучави, Кїцмана
3:25	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	4:10	до Кракова, Відня, Вроцлава, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освєнціма
	на дворець „Підзамче“		з двірця „Підзамче“
7:20	з Підволочиск, Одес, Київ і Бродів	6:48	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одес, Копичинєць, Гусятин, Чорткова
2:15	посл. з Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Грималова, Гусятин, Копичинєць, Чорткова	10:52	до Тернополя, Потутор
5:06	з Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Потутор, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Бродів, Грималова	2:09	посл. Підволочиск, Бродів, Київ, Одес, Копичинєць, Гусятин, Грималова, Скали, Іваня пуст.
10:02	з Підволочиск, Київ, Одес, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Іваня пустого, Скали, Гусятин	9:21	до Підволочиск, Київ, Одес, Бродів
3:04	з Тернополя, Бірок великих, Грималова	11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинєць, Залїцк, Іваня пустого, Скали, Гусятин, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:46, 8:05 рано, 12:30, 3:00 і 4:30 пополудн., 6:00, 8:04 і 9:12 вечером. (від 8/5 до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в недїлі і свята).
зі Ширця 9:35 вечер. (1/6 до 11/9 вкл. в недїлі і свята).
з Любїня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що недїлі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзняє ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мїн. часу львівского. — Нічні години від 6. вечер до 5:55 рано об'єднєно рамками. — В місті продає білєти звичайні агєнція часопїсїей П. Ст. Соколовского пассаж Гавемана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залїзничї державних (ул. Красїнских ч. 5.) удїляє полєнєнь в справах залїзничїх, продає білєти всякого рода і розклади їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудн., а в недїлі і свята від 9. рано до 12. в пополуднє.

За певну і добру льокацію

поручаємо:

- 4 1/2 % листи гіпотечні
- 4 % листи гіпотечні
- 5 % листи гіпотечні премїовані
- 4 % листи Товариства кредитового земского
- 4 % і 4 1/2 % листи Банку краєвого
- 4 % позичку краєву
- 4 % облігації пропїнаційні і всїлякі ренти державні

Тї папери продаємо і купуємо по найточнїйшїм курсї деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО